

27-11-1970

Nr .....

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

BETREFT

3092/I/P

[REDACTED]

Mijnheer de Minister,

Bij schrijven van 8 mei 1970, VJ/T 3948, hebt U de Vaste Commissie voor Taaltoezicht om advies verzocht in verband met de toepassing van artikel 17 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (S.W.T.), door een gewestelijke dienst waarvan de werkkring gemeenten uit Brussel-Hoofdstad en tevens gemeenten uit het Nederlandse en het Franse taalgebied bestrijkt.

De door U gestelde vraag luidt : welke taal moet die dienst gebruiken en welke elementen zijn, wat de lokalisatie betreft, bepalend voor de behandeling in binnendienst van een dossier betreffende de aanneming van een werk dat uitgevoerd wordt in een gemeente van Brussel-Hoofdstad ? Wordt door de zaak uitsluitend verstaan het werk dat het voorwerp uitmaakt van de aanneming of is de woonplaats van de aannemer een element dat toelaat de zaak te lokaliseren ?

Overeenkomstig de artikelen 60, § 1 en 61, §§ 2 en 5 van de S.W.T., heeft de verenigde vergadering van de afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht die zaak in zitting van 29 oktober 1970 onderzocht en eenparig volgend advies uitgebracht :

./.

De dienst waarover sprake is onbetwistbaar een gewestelijke dienst bedoeld bij artikel 35, § 1, b van de S.W.T. Dergelijke dienst valt onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn en waarop, o.a. voor de behandeling van de zaken in binnendienst, de bepalingen van artikel 17, § 1 toepassing vinden.

De Commissie heeft vroeger het ganse probleem van het taalgebruik bij openbare aanbestedingen onderzocht, zowel op het vlak van de plaatselijke, als van de gewestelijke en van de centrale diensten.

Zij heeft hierover een advies uitgebracht op 6 mei 1965 (nr. 114, 903, 973) ; dit advies laat er geen twijfel over bestaan, dat de studies in binnendienst gedaan met het oog op aanbestedingen, beheerst worden door de lokalisatie van het werk, zegge door de plaats waar de zaak zich objectief laat lokaliseren.

Kunnen er echter andere elementen in aanmerking komen die bepalend zijn voor die objectieve lokalisatie ?

De parlementaire voorbereiding van de wet van 2 augustus 1963 licht dit probleem nader toe. De Raad van State, in zijn advies over het wetsontwerp, is van oordeel dat de te gebruiken taal in beginsel wordt bepaald naar de plaats waar de zaak zich objectief laat lokaliseren en dat de subjectieve maatstaf, met name de taal van de belanghebbende die de zaak heeft ingediend .... alleen wordt toegepast als zulke objectieve lokalisatie niet mogelijk is (Doc. Kamer 331/1 - p. 19). De Heer Saint-Remy, verslaggever, zegt van zijn kant, dat een zaak gelokaliseerd is wanneer zij haar oorsprong heeft in één van de taalstreken ; .... (Verslag St. Remy - Doc. Kamer nr. 331/27 - p. 32).

Rekening houdende met die toelichting kan een werk uitsluitend gelokaliseerd worden in de plaats waar het uitgevoerd wordt vermits daar toch, en nergens anders, de zaak haar oorsprong heeft. De tussenkomst van de aannemer in een later stadium van de procedure is slechts het gevolg van de beslissing het werk op een bepaalde plaats te verrichten.

Verschillende adviezen (nr. 1206 dd. 3 juni 1965, nr. 1092 dd. 20 april 1967 en nr. 2016 dd. 21 december 1967) staven deze redenering, waar zij de plaats van de te verwezenlijken of uit te voeren werken determinerend achten voor de lokalisatie.

In het voorgelegde geval wordt het werk uitgevoerd in een gemeente van Brussel-Hoofdstad, terwijl de aannemer gevestigd is in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied.

De behandeling in binnendienst dient, bij toepassing van artikel 17, § 1 te geschieden in de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen en, zo die geen toelatingsexamen heeft afgelegd, in diens hoofdtaal. De overheid heeft inderdaad de vrije keuze om de zaak op te dragen aan een ambtenaar van de ene of de andere taalgroep ; bij die keuze kan zij alle overwegingen doen gelden voor een snelle en degelijke afhandeling. Een van die overwegingen zou kunnen zijn, de zaak toe te vertrouwen aan een ambtenaar wiens hoofdtaal overeenstemt met de taal van de aannemer.

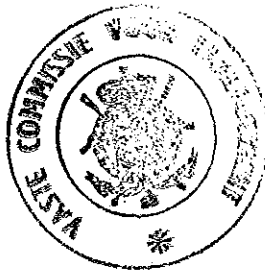
Toch blijft steeds de mogelijkheid dat de taal in binnendienst zou verschillen van die welke moet gebruikt worden in de betrekkingen met de aannemer ; meer nog, het is niet onmogelijk dat de behandeling in binnendienst achtereenvolgens wordt opgedragen aan ambtenaren van verschillende taalgroepen, zodat tijdens de behandeling, de taal van het dossier verandert.

Het is immers zo dat artikel 17 geenszins voorziet in het gebruik van twee talen voor het behandelen van zaken in binnendienst, maar het sluit evenmin dit opeenvolgend gebruik uit.

Particulieren hebben echter steeds het recht een antwoord te ontvangen (van een gewestelijke dienst, bedoeld bij artikel 35, § 1) in de taal waarvan zij zich hebben bediend, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is ; aan een privaat bedrijf dat in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied gevestigd is, moet door diezelfde dienst steeds geantwoord worden in de taal van die gemeente (artikel 19).

Het afwisselend gebruik van twee talen kan dus soms niet vermeden worden bij de volledige afhandeling van dergelijke zaken.

Tenslotte dringt de Commissie aan op de noodzakelijkheid om de gewestelijke diensten zo te organiseren dat overal waar het mogelijk is homogene ambtsgebieden zouden worden gevormd.

DE VOORZITTER

A large black rectangular redaction covers the signature of the chairperson. A thin line extends from the top of the redaction, looping around the text 'DE VOORZITTER' and then extending downwards towards the bottom right of the page.